

gaa, lader man staa i det blaa. I den Tid skal han have Sæde i København, han skal foretage nogle Rejser til Grønland, men alle Bestræbelser indenfor Udvalget for at opnaa i selve Loven en Fastsættelse af Karakteren af disse Rejser og Udstrækningen af dem ere mødte med Modstand. Det maa ikke staa der, der maa ikke staa andet end disse vage, ubestemte Sætninger i Motiverne, at han tager Ophold i Grønland, gør Rejser til Grønland i to Somre og om muligt opholder sig deroppe en Vinter. Jeg ved ikke rigtigt, hvad man tænker paa ved Ordene „om muligt“, thi ærede Medlemmer ville alle vide, at man kan opholde sig i Grønland en Vinter, saa „Muligheden“ kan udelukkende være knyttet til, om den høje Regering vil have tilstrækkelig Myndighed over den Mand, den tænker sig at udnævne, til at bevæge ham til at opholde sig deroppe en Vinter. Man tænker sig altsaa denne nye Embedsmand styrende oppe paa Grønland, derefter vender han tilbage til København, og naar han kommer tilbage her, styrer han endnu et Par Aar de grønlandske Anliggender herfra, og muligvis forelægger han saa Forslag, der kunne give Anledning til en ny Lov. Det er Tankegangen i den-Gruppe af Forslag, som Regeringen har stillet, og som Flertallet har sluttet sig til.

Mindretallet stiller derved en anden Opfattelse. Dette Mindretal er jo med Hensyn til de væsentligste af dets Forslag sammensat af Repræsentanter for alle de Partier, der ikke nøje ere knyttede til den nuværende Regering. Alle Repræsentanter indenfor Udvalget, der ikke tilhøre selve Regeringspartiet, have ud fra rent saglige Motiver fundet det nødvendigt at foretage indgribende Forandringer i Regeringslovforslaget. Det, man ønsker fra vor Side, er i Stedet at faa en virkelig grundig Undersøgelse af de grønlandske Forhold. Vi nære ingen Tvivl om, at den Lov, der blev given i 1908, har, som den ærede Ordfører nævnede, gode Momenter, at der er meget rigtigt deri, men naar man fra Regeringens Side kommer til os og siger: Vi ville alligevel have en Undersøgelse, saa kunne vi ikke vise dette Krav tilbage. Vi kunde naturligvis spørge den højtærede Regering, om der ikke allerede forelaa Materiale nok til en saadan

Undersøgelse, tilstrækkelige Oplysninger til, at dette ikke behøvedes. Men jeg er tilbøjelig til at tro, at Regeringen vilde have Ret, naar den svarede, at det gør der ikke, og at den i hvert Tilfælde ikke mener paa Grundlag deraf at kunne tage en Stilling. Men paa den anden Side vil det være klart, at hvis en saadan Undersøgelse virkelig skal bringe nyt Materiale, som betyder noget for denne Sags Behandling af Regeringen og Rigsdagen, maa det være en meget grundig Undersøgelse. En Undersøgelse af en mere eller mindre overfladisk Karakter fører os saa vist ikke et Skridt videre, end vi ere i Forvejen. Den højtærede Indenrigsminister ved, at der oppe i Ministeriet og i den grønlandske Administrations Kontorer allerede ligger store Pakker af Indberetninger, Oplysninger, Meddelelser af den mest forskelligartede Karakter, som i Løbet af ogsaa den nyeste Tid ere tilstillede Ministeriet, dels fra Embedsmænd, dels fra Mænd, der ikke have staaet under Embedsbaandene, men have staaet fuldstændig frit under deres Undersøgelser vedrørende Grønland. Det er da ganske klart, at hvis man vil tilvejebringe noget nyt, der fører udover dette, maa det være en Undersøgelse, der tages særdeles alvorligt og gaar i høj Grad til Bunds. Ud fra denne Betragtning er det, Mindretallet har stillet sit Forslag.

Jeg vil gerne belyse dette lidt nærmere gennem en Omtale af Forskellene under de enkelte Paragraffer. Hvis vi tage den første Paragraf i Lovforslaget, sker der efter Regeringsforslaget dette, at der udnævnes en kgl. Kommissarius for Grønland. Der staar i Forslaget lidt ubestemt, hvem det er, der skal indstille til Kongen angaaende denne Udnævnelse. Fra Udvalgets Side have vi spurgt derom, og vi have faaet det Svar, at Konseilspræsidenten vil formentlig som den, der har forelagt Lovforslaget, foretage Indstillingen efter Aftale med Indenrigsministeren og Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet. Det er en lidt underlig Tilstand, thi i selve Loven nævnes, saaledes som den er foreslaaet af Regeringen og tiltraadt af Flertallet, overhovedet ikke Konseilspræsidenten. Det er i det hele taget ikke rigtig til at se, hvor-